

РЕШЕНИЕ

№ 21

гр. Кюстендил, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Йоланда М. Цекова

Членове: Надя Сп. Г.а
Николай Ал. Николов

при участието на секретаря Вергиния Хр. Бараклийска
в присъствието на прокурора К. П. Б.
като разглежда докладваното от Йоланда М. Цекова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20231500600687 по описа за 2023 година

Въззивното производство по настоящото дело е по глава XXI НПК.

Образувано е по ВЪЗЗИВНА ЖАЛБА, подадена от адв. К. Х., в качеството му на защитник на подсъдимия А. Е. С., ЕГН *****, от гр. Кюстендил срещу Присъда № 34/2.11.2023 г. на КнРС, постановена по НОХД № 1110/2023 г. по описа на съда, с която е признат за виновен в извършването на престъпление по чл.354 а ал.2 предл.II т.1 НК и при усл.на чл.55 ал.1 т.1 НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 месеца, с приложение на чл.66 ал.1 НК за изпитателен срок от 3 години, като на осн.чл.55 ал.3 НК не му е наложено наказание „глоба“. Постановено е веществените доказателства да се отнемат в полза на държавата и подсъдимия е осъден да заплати разноските по делото в размер на 146,35 лв.

Релевирани са оплаквания за неправилност поради нарушение на закона и съществено нарушение на процесуални правила и за необоснованост на присъдата. Поддържа се, че съдът неправилно е проверил и оценил доказателствения материал и не е изградил вътрешното си убеждение на

обективно, всестранно и пълно изследване на всички доказателства и че обвинението не е доказано по категоричен начин. По тези съображения се моли за отмяна на присъдата и постановяване на нова оправдателна такава или алтернативно – преквалификация на деянието по чл.354 а ал.5 НК и налагане на наказание “глоба“ до 1000 лв. Доказателствени искания в жалбата не са направени, като е декларирано намерение за допълнителни съображения след запознаване с мотивите на присъдата.

В постъпилите след проведеното с.з. писмени допълнителни съображения към въззивната жалба са разширени съображенията за допуснати съществени процесуални нарушения, отнасящи се до Протокола за претърсване и изземване и до разпита на подсъдимия в съдебната фаза на процеса, преди който не са му били разяснени правата. На последно място се сочи недоказаност авторството на престъплението.

В о.с.з. прокурорът оспорва въззивната жалба и пледира за потвърждаване присъдата на КнРС като правилна и законосъобразна и намира наложеното с нея наказание за справедливо.

Защитникът на подсъдимия адв. К. Х. в с.з. пледира за отмяна на присъдата като неправилна поради неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуални правила - нарушение правилата на чл.162 НПК при извършеното претърсване без поемни лица и неправилност на правната квалификация на деянието по чл.354 а ал.3 НК, както и необосновано неприлагане разпоредбата на чл.93 т.9 НК за маловажност на случая. Показанията на св. В. според защитата силно разколебават обвинителната теза, а самото естество на наркотичното вещество от най-лекия вид и личността на дееца сочат на по-ниска степен на обществена опасност, като се цитира незадължителна съдебна практика. По тези съображения се моли за постановяване на оправдателна присъда и алтернативно – за преквалификация на деянието по чл.354 а ал.5 НК и налагане на административно наказание “глоба“.

Подсъдимият изрази съгласие със заявеното от защитника му и в последната си дума поиска оправдателна присъда.

КнОС, след преценяване на доводите и възраженията на страните и след обсъждане на събраните по делото доказателства, в рамките на предвидените му по чл.313 и сл.НПК правомощия, намери жалбата за

допустима като подадена в законовия срок и от надлежна страна, но за неоснователна по същество и приема следното от фактическа и правна страна:

С обжалваната присъда посъдимия А. Е. С., ЕГН ***** е признат за виновен в това, че на 6.10.2023 г. в с. Граница, община и обл. Кюстендил, на *** пред дом № 2, в паркиран лек автомобил "Ауди", модел „А 4“, с рег.№ ***, без надлежно разрешително съгласно Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите/ЗКНВП/ е държал високорисково наркотично вещество коноп/марихуана/ - обект № 1, с тегло 4,84 г, със съдържание на активен наркотично действащ компонент тетраhydroканабинол 24,4 %, на обща стойност 96,80 лв. съгласно Постановление № 106 от 2.08.2023 г. на МС за определяне цените на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството/обн.ДВ бр.68/8.08.2023 г./, поради което и а основание чл.354 а ал.3 пр. II т. 1 НК във вр. с чл.55 ал.1 т.1 НК му е наложено наказание "лишаване от свобода" за срок от 3 месеца, с отлагане на изпълнението му по чл.66 ал.1 НК за изпитателен срок от 3 години. С присъдата е постановено отнемане на веществените доказателства в полза на държавата и унищожаването им и подс. С. е осъден да заплати разноските по делото в размер на 146,35 лв.

От фактическа страна по делото е установено следното:

На 6.10.2023 г. в РУ на МВР Кюстендил била получена оперативна информация за държане на наркотично вещество канабис от А. Е. С. в лекия автомобил на майка му марка „Ауди“ А 4, с рег. № ***, който е паркиран в с. Граница пред дом № 2 на *** в селото.

На място на посочения адрес отишли свидетелите-полицейски служители В. и Т.. Изчакали подсъдимия на адреса, където след малко пристигнал подсъдимият с посочения лек автомобил заедно с родителите му. На въпрос към подсъдимия дали държи наркотични вещества той отговорил отрицателно. Тогава свидетелите В. и Т. поискали от ОДЧ при ОД на МВР изпращане на дежурна оперативно-следствена група за провеждане на процесуално-следствени действия. Междувременно майката на подсъдимия отворила багажника на колата, откъдето разтоварили техен багаж. На въпроса има ли негов багаж в багажника подсъдимият посочил една раница. При отваряне на раницата св. Т. извадил от нея зелено яке.

В този момент пристигнала ДОГ, в която били и полицейските

служители Б. и В. като поемни лица. В тяхно присъствие във външния десен джоб на якето било намерено едно вакумирано прозрачно полиетиленово пликче, в което имало зелена тревиста маса. Пликчето било отворено на място, в присъствието на поемните лица и бил извършен полеви наркотест на част от зелената листна маса, при който тя реагирала на наркотичното вещество канабис. Пликчето с посоченото съдържание било номерирано като обект № 1, след което било поставено в бял хартиен плик, който плик бил запечатан в присъствието на поемните лица. Подсъдимият дал обяснение за откритото вещество, че е негово и е за лична употреба. Не били направени възражения от подсъдимия при извършеното претърсване и изземване, на което той присъствал през цялото време. След това в сградата на ОД на МВР – Кюстендил в присъствието на подсъдимия и на поемните лица се извършило мерене на обект № 1 с електронна везна и било установено бруто тегло 0,010 кг.

За извършеното претърсване и изземване е съставен протокол, одобрен по надлежния процесуален ред на чл.161 НПК от съда.

От ФХЕ на в.л. К.Н. е установено, че съдържащата се в обект № 1 суха растителна маса по морфологични белези и химичен състав представлява коноп/марихуана/ с нето тегло при анализите 4,84 г и със съдържание на активен наркотично действащ компонент тетрахидроканабинол 24,4 % . Конопът/марихуаната/ е наркотично растение и е поставен под контрол в Списък I – „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина“ от Наредбата за реда и класифициране на растенията и веществата като наркотични във вр. с чл.3 ал.2 от ЗКНВП.

Стойността на наркотичното вещество с нето тегло 4,84 г е 96,80 лв., определена с Протокол за оценка на наркотични вещества съгласно ПМС № 23/29.01.1998 г.

Районният съд правилно е установил фактическата обстановка по делото, като тя се допълни и конкретизира с отделни релевантни детайли в настоящото решение.

Настоящият състав се солидаризира с доказателствения анализ, извършен от районния съд, който обаче следва да се допълни предвид възраженията на защитата във въззивното производство, със следните

съображения:

Горната фактическа обстановка е установена от гласните доказателства по делото – показанията на свидетелите-полицейски служители Т. и В., присъствали на местопрестъплението от самото начало. Техните показания следва да се кредитират изцяло като обективни и безпротиворечиви, тъй като те са първите, пристигнали на мястото на откриване на наркотичното вещество и отразяват непосредствено извършеното и възприето от всеки от тях както преди пристигане на ДОГ и поемните лица, така и на извършеното претърсване и изземване, тестване и мерене на намереното наркотично вещество.

Показанията на св.Т. и В. се се подкрепят от показанията на полицейските служители-поемни лица Д.Б. и Г. В., като за обективни следва да се кредитират показанията на св. Д.Б. от досъдебното производство, приобщени към доказателствения материал чрез прочитането им по реда на чл.281 ал.4 във вр. с ал.1 т.2 НПК поради липса на спомен у свидетеля. Показанията на св.Б. от ДП, за които след прочитането им той е заявил че поддържа, са дадени в същия ден на извършване на процесуално-следственото действие претърсване и изземване – на 6.10.2023 г. В тях с най-големи подробности св.Б. е посочил мястото на намиране на наркотичното вещество и всички извършени след това действия – извършване на полеви наркотест, обозначаване като обект № 1 на намереното вещество, поставянето му в бял хартиен плик и запечатването му. Този свидетел е заявил, че е присъствал впоследствие и при меренето на намереното вещество в сградата на ОД на МВР – Кюстендил и е посочил измереното бруто тегло от 0,010 кг. Абсолютно еднозначни и безпротиворечиви са и показанията на другото поемно лице – св. Г. В.. Показанията на свидетелите-поемни лица се подкрепят от отразеното в протокола за претърсване и изземване, както и от показанията на свидетелите Т. и В..

В отговор на възраженията на защитата на подсъдимия следва да се посочи, че намирането на наркотичното вещество в джоба на зелено яке на подсъдимия е установено по категоричен и несъмнен начин по делото. КнОС не съзира съществени процесуални нарушения при изготвения протокол за претърсване и изземване, които да са от характер да изключат същия от доказателствената съвкупност. Според въззивния състав не се установява

твърдяното от защитата опорочаване на Протокола за претърсване и изземване, защото: Установено е безспорно, че първоначално на място са пристигнали четирима полицейски служители – свидетелите Т. и В., разпитани по делото като свидетели в хипотезата на чл.118 НПК и в показанията си от ДП и СП те еднозначно сочат, че докато са установявали на място подсъдимия в момента на пристигането му заедно с родителите му на адреса в с. Граница, в същото време се е сформирала ДОГ. Пристигналите на място непосредствено след свидетелите Т. и В. поемни лица –свидетелите Б. и В. са заявили в показанията си, че при претърсването и изземването в багажното отделение на автомобила е намерено зелено шушляково яке и св. Б. в кредитираните му показания дори е казал, че „в десния външен джоб на якето е открито вакумирано прозрачно полиетиленово пликче“. Т.е. показанията на поемните лица потвърждават абсолютно и еднозначно показанията на свидетелите Т. и В., поради което без съмнение съдът формира извода, че поемните лица действително са пристигнали на място след свидетелите Т. и В., но са пристигнали непосредствено след отваряне на багажника на автомобила и преди извършване на следственото действие „претърсване и изземване“ и респективно – преди изготвяне на протокола за извършването му. И затова са заявили, че в багажното отделение на автомобила е намерено зелено шушляково яке, както е отразено и в Протокола за претърсване и изземване. Т.е. според отразяването в протокола за претърсване и изземване първото действие е било претърсване в багажното отделение и намиране в него на зеленото шушбяково яке. А това води на безспорния извод, че поемните лица са участвали пълноценно и законосъобразно от самото начало на извършеното претърсване и изземване, обективизирано в съставения Протокол за претърсване и изземване от 6.10.2023 г. – от намиране на наркотичното вещество до извършване на полевия наркотест и запечатването му в бял хартиен плик, в съответствие с изискването на чл.162 ал.1 НПК, като на него от самото начало е присъствал и подсъдимият. Този протокол е одобрен по надлежния процесуален ред на чл. 161 НПК. Отделно от това, свидетелските показания на двамата полицейски служители, заедно с кредитираните показания на поемните лица, в случая потвърждават изцяло отразеното в този протокол. Самият подсъдим, присъствал на място през цялото време, не е направил възражение относно мястото и начина на намиране на наркотичното вещество и поначало не

оспорва обстоятелството, че то е намерено в джоб на неговото зелено яке, което е било в раницата му в багажника на колата.

Присъствието на полицейските служители на адреса преди пристигане на ДОГ е било с цел запазване на обстановката на предполагаемото местопрестъпление и начин да се попречи на подсъдимия да укрие вещи от значение за делото. Това не е нарушение на процесуалните правила, свързани с провеждане на процесуалното действие претърсване, тъй като то е започнало едва с пристигането на разследващия полицай и в присъствието на поемни лица, така както изискват разпоредбите на [чл. 137 от НПК](#) и [чл. 162 от НПК](#).

Същественото в случая е, че претърсването е започнало след пристигането на поемните лица, като намереното наркотично вещество били намерени и иззети именно в тяхно присъствие. Съдържанието на последния и контролната проверка на достоверността му, чрез съпоставка с останалите кредитирани доказателства по делото, не сочи на опорочаване на реда на реализиране на този способ за доказване. Присъствието им е предвидено като гаранция срещу евентуална подмяна (или "подхвърляне") на установените веществени доказателства и в случая е изпълнило своето предназначение. Съобразени са били изцяло изискванията на [чл. 162, ал. 1 НПК](#), като осигурените поемни лица са подписали надлежно съставения протокол, който впоследствие е бил одобрен от съдия. Няма никакво основание да се счита, че поемните лица не са присъствали на цялостното извършване на обективизираното в него претърсване и изземване и в този смисъл не се констатира да е допуснат претендираният във въззивната жалба порок в оценъчната доказателствена дейност на първоинстанционния съд.

Предвид изложеното, въззивният съдебен състав изцяло споделя становището на първостепенния съд относно приобщаването на посочения протокол за извършено претърсване и изземване към доказателствения материал, като годно писмено доказателствено средство.

С оглед на това и настоящият съдебен състав намира, че при извършването на претърсването и изземването не са били допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи извършеното действие. Протоколът, в който е материализирано посоченото процесуално-следствено действие съдържа всички изискуеми от НПК реквизити и следва да бъде

приет за годно доказателствено средство.

Предвид тези безспорно установени фактически положения е правилен извода на районния съд за обективна и субективна съставомерност на обвинението за извършено от подсъдимия престъпление по чл.354 а ал.3 НК.

От обективна страна е безспорно установено извършване на изпълнителното деяние от подсъдимия – държане на високорисково наркотично вещество коноп/маришуана/. Той безспорно е упражнявал фактическа власт върху него, тъй като високорисковото наркотично вещество е намерено и иззето от дреха на подсъдимия – външен десен джоб на негово яке. Самият подсъдим е заявил пред полицейските служители и е отразено и в протокола за претърсване и изземване, че намереното наркотично вещество е за негова лична употреба. Отделно от изложеното, няма никакво съмнение за идентичността между иззетото и изследвано вещество, представляващо зелена тревиста маса, както и за упражнената фактическа власт от подсъдимия върху него.

А че намереното вещество е високорисково наркотично вещество коноп/маришуана/, както и неговото тегло и съдържание, е установено от ФХЕ на в.л. Н. – 4,84 г нето тегло със съдържание на активен наркотично действащ компонент тетрахидроканабинол 24,4 %.

От субективна страна престъплението е извършено при форма на вината пряк умисъл. Подсъдимият е съзнавал, че държи забранено от закона вещество, заради което първоначално е казал, че не държи наркотични вещества. Но въпреки това е предвиждал и искал настъпване на общественноопасните последици от деянието.

Настоящият състав изцяло се солидаризира с изводите на районния съд за липса на основание за преквалификация на деянието по чл.354 а ал.5 НК. Количеството и стойността на държаното наркотично вещество сами по себе си не са достатъчни да се приеме деянието за маловажен случай, както поиска защитата. А в случая държаното наркотично вещество не е и в толкова малко количество и на ниска стойност, пък и чистотата му е голяма – 24,4 % тетрахидроканабинол. Но решаващото основание за невъзможност от преквалификация, което е посочено и от районния съд, е обстоятелството, че въпреки чистото си съдебно минало в справката за съдимост на подсъдимия

фигурира наложено административно наказание "глоба" в размер на 1000 лв. , която е била заплатена на 21.04.2017 г., за престъпление по чл.343 б ал.3 НК – управление на МПС след употреба на наркотични вещества, извършено на 16.02.2017 г. Това обстоятелство, въпреки изминалия период от време от извършването на това престъпление до извършване на процесното престъпление, показва изградено от подсъдимия отношение към наркотичните вещества, на което не е повлияло предходното наказване на подсъдимия по административен ред.

Наказанието на подсъдимия е определено при усл.на чл.55 ал.1 т.1 НК. Като многобройни смекчаващи обстоятелства законосъобразно са приети ниската възраст на подсъдимия, ниската степен на обществена опасност на личността му, трудовата му ангажираност и добрите характеристични данни. По тези съображения размерът на наложеното наказание „лишаване от свобода“ е определен под законовия минимум от 1 година за престъплението по чл.354 а ал.3 НК - на 3 месеца. Изпълнението му е отложено по чл.66 ал.1 НК за изпитателен срок от 3 години. Съдът е приложил и разпоредбата на чл.55 ал.3 НК и не е наложил на подсъдимия съпътстващото наказание "глоба". Така определеното по вид и размер наказание в най-пълна степен и според настоящия състав ще спомогне за постигане на целите по чл.36 НК.

С горното изложение съдът даде отговор защо намира за неоснователни на **възраженията на защитата** за оправдаване на подсъдимия или за преквалификация на деянието по чл.354 а ал.5 НК. На възраженията за опорочаване на протокола за претърсване и изземване съдът даде подробен отговор в настоящото решение при обсъждане на събраните доказателства. Въпреки това следва да се посочи в допълнение и следното:

Невярно и опровергано от кредитираните доказателства е твърдението на защитата, че поемните лица били доведени впоследствие, за да легитимират извършеното действие, само подписвайки протокола. Както се посочи вече, показанията на поемните лица и особено показанията на свидетеля Б. от ДП детайлно и последователно описват извършените при претърсването действия, което, освен че съвпада изцяло с отразеното в протокола, налага безспорния извод, че така могат да се опишат само действия, на чието извършване поемните лица са присъствали. Отделно от това, първото описано действие в протокола за претърсване и изземване е

именно намиране на наркотичното вещество в джоба на якето на подсъдимия, което потвърждава неговата обективност. Показанията на поемните лица за последователността на извършените действия се потвърждават от показанията на полицейските служители В. и Т., освен от отразяването в протокола за претърсване и изземване. Затова от показанията им не може да се предположи, че в протокола за претърсване и изземване е записано нещо, което не отговаря на действително намереното и иззето при това процесуално-следствено действие високорисково наркотично вещество. Отделно от това защитата не изразява съмнение относно записаното в протокола за намереното вещество, като възражение в тази насока не е изразено и от подсъдимия. Нещо повече. В протокола е записано неговото изявление, че намереното е за негова лична употреба. При това положение възражението на защитата за допуснато процесуално нарушение при изготвяне на протокола за претърсване и изземване без присъствие на поемни лица се явява неподкрепено и опровергано от посочените доказателства.

Депозираните от поемните лица показания на досъдебното производство почиват на вярна и обективна интерпретация. Всъщност свидетелите Б. и В. не отричат факта на извършеното претърсване, като с полагането на подписите си в протокола, удостоверяващ провеждането му, двамата де факто са приели съдържанието му и вписаните в него констатации относно намирането на конкретно посочените вещи и предмети и тяхното изземване за нуждите на образуваното наказателно производство. Предвид тези съображения КнОС намира за неоснователни възраженията за опороченост на процесните действия по претърсване и изземване, споделяйки като съответно на закона заключението на районния съд за процесуална годност оспорвания протокол и включването му в общата доказателствена съвкупност при изграждане на фактическите и правни изводи по същество.

В подкрепа на горните изводи на съда съществува константна съдебна практика относно доказателствената стойност на протокола за претърсване и изземване и участието на поемни лица в това следствено действие, част от която са: *Решение № 307 на САС по ВНОХД № 896/2015 г.*; *Решение № 5 на САС по ВНОХД № 961/2015 г.*; *Решение № 413 на САС по ВНОХД № 854/2011 г.*; *Решение № 132 на САС по ВНОХД № 35/2023 г.*; *Решение № 485 на САС по ВНОХД № 1041/2011 г.*; *Решение № 82 от 10.04.2013 г. на САС по ВНОХД 61/2013 г.* – даващо разрешение на въпроса при негодност на

протокола за претърсване и изземване за ползване на други доказателствени средства, доказващи тези факти. А абсолютно идентичен казус с настоящото дело е разгледан в *Решение № 186 на САС по ВНОХД № 280/2014 г.*

В тази връзка следва задължително да се посочи, че цитираното и от защитата *Решение № 413/29.10.2008 г. на ВКС по н.д.№ 392/2008 г., I н.о.* е в пълен синхрон с горните изводи на съда за законосъобразност на проведеното претърсване и изземване. В него е записано относно началния момент, в който трябва да се включат поемните лица, че „преди да започне следственото действие претърсване и изземване, органът, който го провежда, е длъжен да предложи да му се посочат търсените предмети и ако това стане, не би се стигнало до претърсване и изземване, за което да са необходими поемни лица“. И в следващия абзац на решението е написано: „Няма как да бъде споделен и извода, че приетото от съдилищата “по-късно“ влизане на поемните лица е съществено процесуално нарушение, което да води до изключване на опорочения протокол“. Това решение не произнася резултат по същество, но с него е отменена оправдателна присъда за престъпление по чл.354 а ал.1 НК поради констатирани съществени процесуални нарушения, между които е и посоченото за неправилна преценка на доказателствената стойност на протокола за претърсване и изземване и изключването му от доказателствената маса и делото е върнато за ново разглеждане на САС.

На фона съдържанието на горното решение се налага извода, че по настоящото дело е процедирано точно така, каквато последователност на действията е описана в цитираното решение за началния момент на включване на поемните лица. Св.В./вж показанията му от ДП и СП/ е задал на подсъдимия дали има дали има у себе си или в автомобила наркотични вещества, на което той отговорил отрицателно. Междувременно родителите му вече били започнали да свалят багаж от колата и багажника бил вече отворен. Св.Т. разяснили на майката и бащата на подсъдимия, че заради постъпила информация за евентуално държани от подсъдимия наркотици следва да му бъде извършена проверка и на въпроса им към подсъдимия кой е неговият багаж, той посочил раницата в багажника на колата. Тогава поискали от ОДЧ при ОДМВР- Кюстендил да бъде изпратена дежурна следствено-оперативна група за провеждане на процесуално-следствени действия. И точно затова св.В. е заявил, че „поемните лица дойдоха, когато

трябваше да се проведе огледа на раницата“. Показанията на самите поемни лица Г.В. и на св. Б. от ДП, последните приобщени поради липса на спомен чрез прочитането им по реда на чл.281 ал.4 във вр. с ал.1 т.2 НПК, отразяват подробно и последователно извършените действия, предхождащи съставянето на протокола за претърсване и изземване.

Съдът не споделя защитния довод за неправилна квалификация на деянието и за маловажност на случая по см.на чл.93 т.9 НК, за което вече се изложиха съображения. Държането на наркотичното вещество за лична употреба не декриминилизира деянието, като е без значение дали употребата му е легализирана в други държави. Мястото на държане на наркотичното вещество – че не било на публично място и сред множество хора, какъвто довод изтъкна защитата, е ирелевантно, защото квалификацията на деянието не е по чл.354 а ал.2 изр.II НК.

Останалата цитирана от защитата съдебна практика не е такава със задължителен характер и отделно от това е неприложима по изложените вече съображения към настоящия случай. Въпреки това настоящият състав намира за необходимо да я обсъди в настоящото решение. Цитираните от защитата три съдебни решения на ВКС: *Решение № 34 от 8.04.2015 г. на ВКС по н. д. № 1914/2014 г., III н. о., НК*, *Решение № 207 от 30.11.2018 г. на ВКС по н. д. № 704/2018 г., II н. о., НК* и *Решение № 207 от 30.11.2018 г. на ВКС по н. д. № 704/2018 г., II н. о.* разглеждат въпроса за маловажност на деянието по см.на чл.93 т.7 НК за престъпление по [чл. 354 а ал. 3 пр. 2, т. 1 пр. 1 от НК](#) на база преценка на всички релевантни обстоятелства - на основата на фактическите данни по конкретния казус, отнасящи се до начина на извършване на деянието, вида и стойността на предмета му, вредните последици, данните за личността на дееца и всички други обстоятелства, които имат значение за степента на обществена опасност и моралната укоримост на извършеното.

Освен идентичното изложение в трите решения ниска обществена опасност на деянието и дееца, неголямо количество и ниска стойност на държаното наркотично вещество е преценена във всяко от тях личността на дееца.

В първото решение е отчетена възрастта на дееца, която е близка до пълнолетието, без житейски опит, неосъждан и без противообществени

прояви.

Във второто е посочено като специфика, че деянието е изолиран случай в живота на дееца.

В третото решение като специфика за дееца е отчетено обстоятелството, че той е израснал и се е формирал като личност в държава, в която пушенето на марихуана не се преследва от закона и че психическото му отношение към деянието и неговите последици е резултат от различно изграден, занижен критерий за обществената му опасност поради възпитание, получено в друга държава.

Настоящият състав намира, че нито една от трите специфики в посочените решения, свързани с личността на дееца, не е приложима към настоящия казус. Подсъдимият не е на възраст близка до пълнолетието, за каквато се приема в константната съдебна практика възраст до 20 години. Процесното деяние не представлява изолиран случай в живота на подсъдимия, предвид вписаното в СС предходно престъпление по чл.343 б ал.3 НК, което въпреки наказването му оп административен ред за него и чистото съдебно минало не е прекъснало връзката му с наркотични вещества. А спецификите в трето решение също са непрложими за подсъдимия, тъй като е живял и израснал в Р България, където съществува наказателно преследване за държане на наркотични вещества, вкл. марихуана и за лична употреба.

Предвид изложеното защитните доводи за оправдаване на подсъдимия и алтернативно – за преквалификация на деянието като маловажен случай по чл.354 а ал.5 НК са неоснователни. При служебната проверка на присъдата съдът не намери други пороци на присъдата, различни от сочените от защитата, които да дават основание за нейната отмяна или изменение. Присъдата е правилна и законосъобразна, постановена при спазване на материалния и процесуалния закони и като такава следва да се потвърди.

Мотивиран от изложеното, Кюстендилският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 34/2.11.2023 г. на Кюстендилския

районен съд, постановена по НОХД № 1110/2023 г. по описа на съда.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____